

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobkyně: **Mgr. Z. N.**
bytem P.

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2015, č.j. MPSV-UM/2652/15/4S-HMP

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo změněno rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajská pobočka pro hl.m. Prahu ze dne 22.4.2014 č.j. 18338/2014/AAB, kterým byl přiznán příspěvek na péči ve výši 4 000,- Kč měsíčně od října 2013, tak, že
„I. Podle ustanovení § 7 a v souladu s ustanovením § 4 odst. 1, § 8, § 9, § 11, § 13 a § 14 odst. 3 zákona o sociálních službách, se oprávněnému K. S. příspěvek na péči zvyšuje ze 4 000 Kč na výši 8 000 Kč měsíčně od července 2014 do data úmrtí 17. 8. 2014.
II. Podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se výše uvedené rozhodnutí ve zbytku potvrzuje.“
2. V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí žalovaný zrekapituloval průběh předmětného řízení a uvedl, že si vyžádal povinný podklad pro rozhodnutí o odvolání a

to posudek o zdravotním stavu účastníka řízení od posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále též „PK MPSV“) a zároveň konstatoval posudkový závěr ze dne 10.7.2014. Posudková komise MPSV mimo jiné uvedla, že od data 1.10.2013 do data 14.7.2014 posuzovaná osoba (K. S.) z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžadovala každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby při 6 základních životních potřebách – mobilita, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost. Od data 15. 7. 2014 (lékařským nálezem do data 17. 8. 2014) posuzovaná osoba z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžadovala každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby při 8 základních životních potřebách - mobilita, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost. Na základě písemného vyjádření právního nástupce oprávněné osoby zdravotní stav oprávněné osoby byl znovu přezkoumán a zhodnocen na jednání PK MPSV dne 10.12.2014 ve složení předsedkyně MUDr. O. L., odborný lékař MUDr. H. K. (interní lékařství) a tajemnice A. S. Předmětem jednání byl stupeň závislosti oprávněné osoby. Posudková komise MPSV vycházela při vypracování doplňujícího posudku z posudkového spisu PSSZ Praha 1 (LPS I), spisu odvolacího orgánu, zdravotní dokumentace praktického ošetřujícího lékaře MUDr. J. Ch., sociálního šetření provedeného krajskou pobočkou úřadu práce ze dne 6. 11. 2013 a vyjádření nástupce ze dne 23. 10. 2014. Ve výroku pak bylo vysloveno, že od data 1. 10. 2013 do 14. 7. 2014 nešlo o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. d) nebo c) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považovala za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV nebo III, šlo o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb. ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považovala za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost). Od data 1. 10. 2013 do 14. 7. 2014 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžadoval každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a nebyl neschopen zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, ani sedm nebo osm takových potřeb, nebyl však schopen zvládat pět nebo šest základních životních potřeb. Od data 15. 7. 2014 do 17. 8. 2014 šlo o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III (těžká závislost). Od data 15. 7. 2014 do 17. 8. 2014 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nebyl schopen zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb a vyžadoval každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby. Posudková komise MPSV v posudkovém zhodnocení uvedla, že nebylo těžké omezení smyslové (zraku, sluchu), v základních směrech byl orientován. Úchopová schopnost rukou byla zachována, byl schopen chůze na krátkou vzdálenost s opěrnou pomůckou, na delší vzdálenost chůze schopen nebyl (limitováno dechovými obtížemi). Porucha svěračů nebyla, byl kontinentní. Nebyl důvod ve zdravotním stavu k nezvládnutí základní životní potřeby stravování, fyziologické potřeby. Omezení pohybových schopností bylo zohledněno v základní životní potřebě – mobilita, která byla uznána jako samostatně nezvládaná. Posudková komise MPSV vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku, a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru. Žalovaný se pak dále zabýval tím, jakým způsobem se předmětný posudek o zdravotním stavu oprávněné osoby vyrovnal se všemi shromážděnými důkazy. Podle odvolacího orgánu byl posudek zpracován komisí v řádném složení, za účasti odborné posudkové lékařky a dále lékařky specialistiky podle

povahy zdravotních obtíží, po studiu a vyhodnocení podkladové dokumentace, přičemž posudková komise vycházela při vypracování posudku taktéž z výsledku provedeného sociálního šetření. Žalovaný v závěru odůvodnění svého rozhodnutí konstatoval, že výsledek posouzení stavu oprávněné osoby posudkovou komisí MPSV se stanovením stupně závislosti je ve smyslu ust. § 28 zákona č. 108/2006 stěžejním zákonným podkladem pro rozhodnutí v odvolacím správním řízení, a proto rozhodl způsobem uvedeným ve výrokové části rozhodnutí.

3. Žalobkyně v žalobě uvedla, že pan K. S. (který posléze zemřel dne 17. 8. 2014) obdržel rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hl. m. Prahu ze dne 22.4.2014 č.j. 18338/2014/AAB, kterým mu byl přiznán příspěvek na péči ve výši 4 000 Kč od října 2013 na základě toho, že byl shledán osobou závislou na pomoci jiné fyzické osoby, a to na úrovni středně těžké závislosti (II. stupeň). Proti tomuto rozhodnutí podal pan K. S. odvolání. Po smrti dotyčného se stala oprávněnou osobou žalobkyně (družka pana S.). Podstatou odvolání pak bylo hodnocení zdravotního stavu a soběstačnosti posuzovaného v období od 1. 10. 2013 do 14. 7. 2014. Podle žalobkyně ze zápisu učiněného na místě je zřejmé, že pan S. již tehdy nezvládal všech 8 základních životních potřeb a to, že byly opomenuty 2 evidentně nezvládané životní potřeby, nebylo nijak zdůvodněno. Jednalo se o stravování a výkon fyziologické potřeby. Zápis z místního šetření podle žalobkyně zcela obecně popisoval úkony, které popisovaný prováděl, a z toho komise dovodila, že není dokladováno žádné postižení, pro které by nebyl schopen si vsedě rozbalit hotové potraviny, dát je na talíř, jídlo si naporcovat, najíst se, nalít si nápoj a napít se, podle komise si dojde i na WC a obslouží se. To, že to bylo možné jen s doprovodem a zcela výjimečně, to podle žalobkyně komise zcela ignorovala. Žalobkyně má za to, že posudek hodnotící situaci za období od 1. 10. 2013 do 14. 7. 2014 byl nekvalifikovaný a je přesvědčena o tom, že byl upraven s úmyslem zařadit posuzovaného do II. stupně závislosti. Žalobkyně dále poukázala na to, že až hodnocení v žalobou napadeném rozhodnutí, tedy, že posuzovaný nezvládal 8 základních životních potřeb, odpovídá skutečnému stavu, ve kterém se pan K. S. v uvedeném období nacházel. Skutečností podle žalobkyně pak je, že možnost sebeobsluhy v tomto posuzovaném období se prakticky nelišila od předchozího. Žalobkyně má tedy za to, že přes objektivní zhodnocení posledních dvou měsíců života posuzovaného, se žalovaný nevyrovnal s námitkami uvedenými v odvolání, které směřovaly proti komisnímu hodnocení období od 1. 10. 2013 do 14. 7. 2014. Komise se rovněž podle žalobkyně nevyrovnala s faktem hospitalizace posuzovaného, ke které došlo opakovaně při kritickém zhoršení zdravotního stavu, v období října 2013 až února 2014. Důvodem opakované hospitalizace byl stav neslučitelný s běžným každodenním životem v rodině, kdy ani nadstandardní péče nemohla nahradit intenzivní lékařskou péči.
4. Ve vyjádření k žalobě žalovaný mimo jiné uvedl, že žádost o příspěvek na péči byla podána dne 9. 10. 2013, následně bylo provedeno sociální šetření a posouzení zdravotního stavu lékařskou posudkovou službou PSSZ se závěrem, že se jedná o osobu závislou na pomoci jiné osoby ve druhém stupni (středně těžká závislost), neboť nezvládá pět ze základních životních potřeb, a to mobilita, oblékání, tělesná hygiena, osobní aktivity a péče o domácnost. Na základě uvedeného byl přiznán příspěvek na péči ve výši 4 000 Kč (pro II. stupeň závislosti) ve smyslu ustanovení § 8 odst. 2 písm. b)

zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Proti tomu se žalobce odvolal. Žalovaný pro účely odvolacího řízení vyžádal posudek zdravotního stavu žadatele posudkové komise MPSV ve složení posudkové lékařky a odborné lékařky z oboru interního lékařství. Posudková komise MPSV podle žalovaného pak vycházela při vypracování posudku ze všech dostupných lékařských nálezů, zdravotní dokumentace, spisové dokumentace, sociálního šetření. Posudková komise MPSV hodnotila zdravotní stav žadatele dne 10. 7. 2015 shodně s LPS v prvním stupni, navíc byla uznána jako nezvládnutá potřeba péče o zdraví, neboť žadatel potřeboval pomoc s obsluhou oxygenoterapie. Posudek se pak vypořádal s námitkami žadatele uvedenými v jeho odvolání. Žadatel podal proti hodnocení námitky dne 15. 7. 2014 s vylíčením aktuálního zdravotního stavu a doložil další lékařské nálezy a zprávy o hospitalizaci. Vzhledem k těmto novým skutečnostem byla PK MPSV požádána o srovnávací posudek o zdravotním stavu žadatele, tak aby mohlo být zohledněno zhoršení zdravotního stavu žadatele. Posudková komise MPSV v posudku ze dne 25. 9. 2014 zhodnotila zhoršený zdravotní stav od 15. 7. 2014, kdy byl žadatel hospitalizován pro zhoršení dechových obtíží a zohlednila také námitky v tom smyslu, že si žadatel není schopen dojít na WC, neboť současné potíže mu samostatný pohyb neumožňují. Dále komise hodnotila jako nezvládnutou potřebu stravování. Potřeba stravování a výkonu fyziologické potřeby byla uznána od 15. 7. 2015. Žalovaný měl tedy za to, že zdravotní stav pana S. byl v odvolacím řízení pečlivě posouzen odbornou lékařskou komisí, posudek vychází z aktuální zdravotní dokumentace praktického lékaře a odborných lékařů, námitek uvedených v odvolání, správního spisu. Zdravotní stav byl zhodnocen na základě všech dostupných lékařských dokumentů a nálezů a to v souladu se zákonem. Posudkový závěr komise je pak podle žalovaného dostatečně pečlivý a úplný. Navrhl zamítnutí žaloby.

5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního /dále též „s.ř.s.“/), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Soud rozhodl ve věci bez jednání, když žalobkyně i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
6. Správní spis pak pro danou věc obsahuje tyto podstatné dokumenty : žádost o příspěvek na péči ze dne 9. 10. 2013, oznámení o poskytovateli pomoci , které bylo úřadu práce doručeno 9. 10. 2013, záznam ze sociálního šetření pro účely řízení o příspěvku na péči ze dne 6. 11. 2013, posudek o zdravotním stavu-posouzení stupně závislosti osoby (PSSZ-LPS pro Prahu 1) ze dne 15. 1. 2014 zn. LPS/2013/1040-P1_CSSZ, vyrozumění účastníka správního řízení ze dne 25. 2. 2014 č.j.: 8558/2014/AAB, vyjádření k podkladům rozhodnutí ve věci žádosti o přiznání příspěvku na péči ze dne 5. 3. 2014, vyrozumění účastníka správního řízení ze dne 1. 4. 2014, rozhodnutí Úřadu práce ČR-krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 22. 4. 2014 č.j.: 18338/2014/AAB, odvolání pana S., které správní orgán obdržel 28. 4. 2014, posudek PK MPSV ze dne 10. 7. 2014, protokol o ústním jednání ze dne 25. 8. 2014 č.j. MPSV-UM/15009/14/4S-HMP, posudek PK MPSV ze dne 25. 9. 2014, vyjádření k posudku ze dne 23. 10. 2014, protokol o ústním jednání ze dne 20. 10. 2014 č.j. MPSV-UM/19463/14/4S-HMP, vyjádření k posudku ze dne 24. 10. 2014, posudek PK MPSV ze dne 10.12.2014, žalobou

napadené rozhodnutí ze dne 17. 2. 2015 č.j. MPSV-UM/2652/15/4S-HMP. Ve správním spise se rovněž nacházejí lékařská dokumentace, lékařské nálezy předložené účastníkem řízení (MUDr. J. K. a MUDr. A. F.), propouštěcí zprávy z hospitalizace Pneumologické kliniky 1. LFUK a TN ze dne 25. 7. 2014 a ze dne 18. 7. 2014.

7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím Úřadu práce České republiky-krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 22. 4. 2014 č.j.: 18338/2014/AAB byl žadateli panu S. přiznán příspěvek na péči ve výši 4 000 Kč měsíčně od října 2013. Z odůvodnění pak vyplývá, že jde o osobu starší 18 let věku, která se podle ust. § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb. považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat 5 základních životních potřeb a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.
8. Proti tomuto rozhodnutí podal pan S. odvolání, v němž uvedl, že nezvládá další základní životní potřeby mimo uznané a žádá o přezkoumání a následné přehodnocení posudkového závěru a o přiznání III. Stupně závislosti.
9. V průběhu řízení pan K. S. dne 17. 8. 2014 zemřel. V souladu s ust. § 16 odst. 1 zákona č. 108/2006 Sb. vstoupila do dalšího řízení paní Mgr. Z. N.
10. V rámci odvolacího řízení si žalovaný vyžádal posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) České republiky. V posudkovém závěru ze dne 10. 7. 2014 bylo uvedeno, že: „K datu vydání napadeného rozhodnutí nešlo o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. d) nebo c) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV nebo III, šlo o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžadovala každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a nebyla neschopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb ani sedm nebo osm takových potřeb, nebyla však schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb.“ Na základě vyjádření žalobkyně žalovaný si vyžádal doplňující posouzení PK MPSV.
11. Zdravotní stav pana S. byl znovu přezkoumán a zhodnocen na jednání PK MPSV dne 25. 9. 2014 ve složení předsedkyně MUDr. O. L., odborný lékař MUDr. H. K. (interní lékařství) a tajemnice A. S.. Předmětem jednání byl stupeň závislosti. V předmětném posudku byl konstatován výrok a odůvodnění, kde bylo uvedeno: „Od data 01.10.2013 do 14.07.2014 nešlo o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. d) nebo c) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV nebo III, šlo o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost). Od data 01.10.2013 do 14.07.2014 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžadoval každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a nebyl neschopen zvládat devět nebo deset základních životních potřeb ani sedm nebo osm takových potřeb, nebyl však schopen zvládat pět nebo šest základních životních

potřeb. Od data 15.07.2014 do 17.08.2014 šlo o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb. ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považovala za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III (těžká závislost). Od data 15.07.2014 do 17.08.2014 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nebyl schopen zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb a vyžadoval každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby. Doba platnosti (lhůta KLP): 17.08.2014 Vznik/změna/zánik: od 01.10.2013 do 14.07.2014 SZ II. stupně, od 15.07.2014 lékařským nálezem SZ III. stupně“

12. V posudkovém zhodnocení byly především uvedeny podklady, z nichž PK MPSV vycházela při vypracování samotného posudku, spisová dokumentace a posudkově rozhodující diagnózy. Ve vlastním posudkovém zhodnocení pak bylo uvedeno, že PK MPSV prostudovala spisovou dokumentaci, vč. v ní obsažených lékařských nálezů, prostudovala vyžádanou zdravotnickou dokumentaci, k odvolání zaslané lékařské nálezy, vyhodnotila námitky uvedené v odvolání a konstatovala, že u posuzovaného šlo o soubor onemocnění, přičemž odkázala na uvedený souhrn diagnóz. Zejména podle komise šlo o intersticiální plicní proces s dechovou nedostatečností těžkého stupně (diagnostikovaný v r. 2008) na terapii. Dále šlo o vertebrogenní algický syndrom (radikulární syndrom L5 oboustranně), poruchu statodynamiky páteře s maximem postižení v krční oblasti, nešlo vyloučit lehkou parézu pravé horní končetiny, jinak neurologicky byl bez lateralizace (na mozkových nervech a končetinách). Také šlo o ischemickou chorobu srdeční (zavedení stentu v 08/2013, přechodně dekompenzovanou v 07/2014). Posuzovaný se léčil i pro diabetes mellitus 2. typu (perorální antidabetika). Nebylo závažnější postižení zraku a sluchu. V základních směrech byl posuzovaný orientován, schopen komunikace, což vyplývá z uvedených lékařských nálezů. Nešlo o mentální postižení. Zhoršená komunikace a orientace nebyla podle komise v důsledku duševního či smyslového postižení, ale v souvislosti s aktuálně aplikovanou palativní farmakoterapií. Ke zhoršení plicního onemocnění podle komise došlo v roce 2013, bylo uvažováno o transplantaci plic. V rámci vyšetřování před transplantací plic byla zjištěna stenóza srdeční arterie a byl v 08/2014 proveden stent. Zdravotní stav byl kolísavý (se stavy akutních exacerbací základního onemocnění a po залечení s funkčním zlepšením). Přechodné či krátkodobé zhoršení zdravotního stavu není posudkově rozhodné. Následně byl opakovaně posuzovaný hospitalizován pro akutní exacerbace plicního onemocnění, opakovaně embolie plic. Pro dušnost byly postupně aplikovány opiáty (s nutností zvyšování dávek), používal domácí oxygenoterapii dle potřeby. Dlouhodobě byl hospitalizován na lůžku následné péče plicního oddělení ve dnech 14.11.2013-31.01.2014. Pro další exacerbaci plicního onemocnění byl hospitalizován v 02/2014. Byla nutnost pro dušnost aplikovat pravidelné opiáty (Morfium, pak opiátové náplasti). V průběhu hospitalizace došlo ke zlepšení celkového stavu, v klidu byl bez dušnosti, ta přetrvávala při pohybu. V uspokojivém stavu byl propuštěn domů, kardiopulmonálně kompenzovaný. Pohybově byl omezen v důsledku dechových obtíží a postupující svalové slabosti z inaktivity. Možnost chůze na krátkou vzdálenost s opěrnou pomůckou, na delší vzdálenost chůze nebyl schopen. Pro akutní zhoršení stavu byl opět hospitalizován od 15.07.2014-08.08.2014. Po залечení byl dle lékařské zprávy kardiálně kompenzován, přeložen na lůžko následné péče, dokladováno trvalé zhoršení zdravotního stavu, naprostá imobilita. Posudková komise zdůraznila, že od data 01.10.2013 do data 14.07.2014 posuzovaná osoba z důvodu dlouhodobě

nepříznivého zdravotního stavu vyžadovala každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby při 6 základních životních potřebách – mobilita, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost. Sociální šetření ze dne 06.11.2014 odpovídalo zdravotnímu stavu v době šetření s tím, že byl schopen základní komunikace, v základních směrech byl orientován. Posudková komise opět zdůraznila, že od data 15.07.2014 lékařským nálezem do data 17.08.2014 posuzovaná osoba z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžadovala každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby při 8 základních životních potřebách: mobilita, stravování, oblékání a obouvání, tělesná hygiena, výkon fyziologické potřeby, péče o zdraví, osobní aktivity, péče o domácnost. K námitkám pak PK MPSV uvedla, že zhoršení zdravotního stavu zohlednila.

13. Na základě vyjádření žalobkyně bylo pak žalovaným opět vyžádáno doplňující posouzení PK MPSV. Zdravotní stav pana S. byl znovu přezkoumán a zhodnocen na jednání PK MPSV dne 10.12.2014 ve složení předsedkyně MUDr. O. L., odborný lékař MUDr. H. K. (interní lékařství) a tajemnice A. S. Předmětem jednání byl doplňující posudek-stupeň závislosti. V předmětném posudku byl konstatován výrok a odůvodnění, kde bylo uvedeno: „Od data 01.10.2013 do 14.07.2014 nešlo o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. d) nebo c) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV nebo III, šlo o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 108/2006 Sb., ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost). Od data 01.10.2013 do 14.07.2014 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžadoval každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a nebyl neschopen zvládat devět nebo deset základních životních potřeb ani sedm nebo osm takových potřeb, nebyl však schopen zvládat pět nebo šest základních životních potřeb. Od data 15.07.2014 do 17.08.2014 šlo o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb. ve znění zákona č. 366/2011 Sb., považovala za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III (těžká závislost). Od data 15.07.2014 do 17.08.2014 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nebyl schopen zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb a vyžadoval každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby. Doba platnosti (lhůta KLP): 17.08.2014 Vznik/změna/zánik: od 01.10.2013 do 14.07.2014 SZ II. stupně, od 15.07.2014 lékařským nálezem SZ III. stupně“
14. V posudkovém zhodnocení byly především uvedeny podklady, z nichž PK MPSV vycházela při vypracování samotného posudku, spisová dokumentace a posudkově rozhodující diagnózy. Ve vlastním posudkovém zhodnocení pak bylo uvedeno, že nebylo těžké omezení smyslové (zraku a sluchu). V základních směrech byl posuzovaný orientován. Úchopová schopnost rukou byla zachována. Byl schopen chůze na krátkou vzdálenost s opěrnou pomůckou, na delší vzdálenost chůze nebyl schopen (limitováno dechovými obtížemi). Porucha svěračů nebyla, byl kontinentní. Vzhledem k uvedenému podle PK MPSV nebyl důvod ve zdravotním stavu k nezvládání základní životní potřeby stravování (nejde o vaření, které bylo uznáno samostatně nezvládané v základní životní potřebě péče o domácnost); fyziologické potřeby. Omezení pohybových schopností bylo zohledněno v základní životní potřebě – mobilita, která byla uznána jako samostatně nezvládaná. V poznámce pak komise poukázala na skutečnost, že zdravotní stav byl kolísavý (byly opakované akutní exacerbace

základního onemocnění a po залечení s funkčním zlepšením). Přechodné či krátkodobé zhoršení zdravotního stavu se zhoršením i sebeobslužnosti není posudkově rozhodné. Posudková komise MPSV zdůraznila, že vyhodnotila skutečnosti, které vedly k požadavku na doplnění posudku a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru, vč. tabulky hodnocení.

15. Na základě posudků PK MPSV vydal žalovaný dne 17. 2. 2015 pod č.j. MPSV-UM/2652/15/4S-HMP žalobou napadené rozhodnutí, jímž změnil prvoinstanční rozhodnutí tak, že podle ust. § 7 a v souladu s ust. § 4 odst. 1, § 8, § 9, § 11, § 13 a § 14 odst. 3 zákona o sociálních službách, se oprávněnému K. S. příspěvek na péči zvyšuje ze 4 000 Kč na výši 8 000 Kč měsíčně od července 2014 do data úmrtí 17. 8. 2014. Podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu bylo prvoinstanční rozhodnutí ve zbytku potvrzeno.

16. Soud posoudil předmětnou věc následovně.

17. Podle ust. § 8 odst. 2 zákona č. 108/2006 Sb. ve znění zákona č. 366/2011 Sb. osoba starší 18 let věku se považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve

- a) stupni I (lehká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat tři nebo čtyři základní životní potřeby,
- b) stupni II (středně těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat pět nebo šest základních životních potřeb,
- c) stupni III (těžká závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb,
- d) stupni IV (úplná závislost), jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu není schopna zvládat devět nebo deset základních životních potřeb,

a vyžaduje každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby.

18. V ust. § 9 zákona č. 108/2006 Sb. ve znění účinném v rozhodném období bylo stanoveno:

(1) Při posuzování stupně závislosti se hodnotí schopnost zvládat tyto základní životní potřeby: a) mobilita, b) orientace, c) komunikace, d) stravování, e) oblékání a obouvání, f) tělesná hygiena, g) výkon fyziologické potřeby, h) péče o zdraví, i) osobní aktivity, j) péče o domácnost.

(2) Schopnost zvládat základní životní potřebu uvedenou v odstavci 1 písm. h) se hodnotí ve vztahu ke konkrétnímu zdravotnímu postižení a režimu stanovenému ošetřujícím lékařem.

(3) Schopnost zvládat základní životní potřebu uvedenou v odstavci 1 písm. j) se nehodnotí u osob do 18 let věku.

(4) Při hodnocení schopnosti zvládat základní životní potřeby se hodnotí funkční dopad dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu na schopnost zvládat základní životní potřeby; přitom se nepřihlíží k pomoci, dohledu nebo péči, která nevyplývá z funkčního dopadu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

(5) Pro uznání závislosti v příslušné základní životní potřebě musí existovat příčinná souvislost mezi poruchou funkčních schopností z důvodu nepříznivého zdravotního stavu a pozbytím schopnosti zvládat základní životní potřebu v přijatelném standardu. Funkční schopnosti se hodnotí s využíváním zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využíváním běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní

potřeby nebo vybavení v domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotnického prostředku.

(6) Bližší vymezení schopností zvládat základní životní potřeby a způsob jejich hodnocení stanoví prováděcí právní předpis.

19. V příloze 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, ve znění účinném v rozhodném období byly některé ze schopností zvládat základní životní potřeby vymezeny následovně:

a) Mobilita

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat

1. vstávání a usedání,
2. stoj,
3. zaujímat a měnit polohy,
4. pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v bytě a běžném terénu v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu,
5. otevírat a zavírat dveře,
6. chůzi po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů,
7. nastupovat a vystupovat z dopravních prostředků včetně bariérových, a používat je.

d) Stravování

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

1. vybrat si ke konzumaci hotový nápoj a potraviny,
2. nalít nápoj,
3. rozdělit stravu na menší kousky a naservírovat ji,
4. najíst se a napít,
5. dodržovat stanovený dietní režim,
6. konzumovat stravu v obvyklém denním režimu,
7. přemístit nápoj a stravu na místo konzumace.

e) Oblékání a obouvání

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

1. vybrat si oblečení a obutí přiměřené okolnostem,
2. rozeznat rub a líc oblečení a správně je vrstvit,
3. oblékat se a obouvat se,
4. svlékat se a zouvat se,
5. manipulovat s oblečením v souvislosti s denním režimem.

f) Tělesná hygiena

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

1. použít hygienické zařízení,
2. dodržovat tělesnou hygienu, mýt si a osušovat si jednotlivé části těla,
3. provádět celkovou hygienu,
4. česat se, provádět ústní hygienu, holit se.

g) Výkon fyziologické potřeby

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je

schopna

1. včas používat WC,
2. zaujmout vhodnou polohu,
3. vyprázdnit se,
4. provést očistu,
5. používat hygienické pomůcky.

pokračování -9- 18Ad 24/2017

h) Péče o zdraví

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

1. dodržovat stanovený léčebný režim,
2. provádět stanovené preventivní, léčebné a léčebně rehabilitační a ošetrovatelské postupy a opatření a používat k tomu potřebné léky nebo pomůcky,
3. rozpoznat zdravotní problém a v případě potřeby vyhledat nebo přivolat pomoc.

i) Osobní aktivity

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

1. navazovat kontakty a vztahy s jinými osobami,
2. plánovat a uspořádat osobní aktivity,
3. styku se společenským prostředím,
4. stanovit si a dodržet denní program,
5. vykonávat aktivity obvyklé věku a prostředí, například vzdělávání, zaměstnání, volnočasové aktivity, vyřizovat své záležitosti.

j) Péče o domácnost

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna

1. nakládat s penězi v rámci osobních příjmů a domácnosti,
2. manipulovat s předměty denní potřeby,
3. obstarat si běžný nákup,
4. ovládat běžné domácí spotřebiče,
5. uvařit si jednoduché teplé jídlo a nápoj,
6. vykonávat běžné domácí práce, nakládat s prádlem, mýt nádobí,
7. obsluhovat topení,
8. udržovat pořádek.

20. Předně soud zdůrazňuje, že není oprávněn provést věcný přezkum posudku PK MPSV, jelikož na to jeho odbornost nestačí, může se ale zabývat jeho objektivitou, přesvědčivostí a formální korektností. Obdobný názor zaujal i Nejvyšší správní soud např. ve svém rozsudku ze dne 31. 7. 2013 č.j. 3 Ads 8/2013 – 29: „*Při přezkumu ovšem soud nemůže posuzovat věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti, ale posudek může hodnotit co do přesvědčivosti, objektivnosti a úplnosti v něm obsažených informací.*“

21. Ke dni vydání napadeného rozhodnutí žalovaného, tj. 17. 2. 2015, měl žalovaný posudky posudkové komise MPSV najisto postaveno, že u pana K. S. od data 1. 10. 2013 do 14. 7. 2014 nešlo o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. d) nebo c) zákona č. 108/2006 Sb., považovala za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni IV, III nebo II, šlo o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm.

b) zákona č. 108/2006 Sb. považovala za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost). Od data 1. 10. 2013 do 14. 7. 2014 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu vyžadoval každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby a nebyl neschopen zvládat devět nebo deset základních životních potřeb, ani sedm nebo osm takových potřeb, nebyl však schopen zvládat pět nebo šest základních životních potřeb. Od data 15. 7. 2014 do 17. 8. 2014 šlo o osobu starší 18 let věku, která se podle § 8 odst. 2 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb. považuje za závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni III (těžká závislost). Od data 15. 7. 2014 do 17. 8. 2014 z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nebyl schopen zvládat sedm nebo osm základních životních potřeb a vyžadoval každodenní pomoc, dohled nebo péči jiné fyzické osoby. Pan K. S. od data 15. 7. 2014 do své smrti (17. 8. 2014) tedy nezvládal osm základních životních potřeb, a to mobilitu, stravování, oblékání a obouvání, tělesnou hygienu, výkon fyziologické potřeby, péči o zdraví, osobní aktivity a péči o domácnost. Městský soud v Praze je pak toho názoru, že předmětné posudky jsou dostatečně přesvědčivé a úplné, přičemž se pak vypořádaly i s námitkami pana S. uvedenými v jeho odvolání. Na jejich vypracování se kromě posudkového lékaře podílel další odborný lékař – internista, tedy lékař z oboru nemoci, která je dominantní v nepříznivém zdravotním stavu pana K. S. Ze zdravotní dokumentace v posudku citované není možno dovodit důvodnost žalobních námitek. Dle názoru městského soudu část posudku zabývající se posudkovým hodnocením dostatečně odůvodňuje závěr, proč žalobce nezvládá osm základních životních potřeb až v uvedeném časovém období. Soud celou věc posuzoval podle skutkového a právního stavu, jenž tu byl v době rozhodování žalovaného, tedy v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s.

22. Vzhledem ke shora uvedenému neshledal soud žádnou z námitek žalobkyně důvodnou, a proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
23. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle ust. § 60 odst. 1, 2 s.ř.s. Žalobkyně ve věci nebyla úspěšná, žalovaný, který byl procesně úspěšným účastníkem řízení, nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 30. ledna 2018

JUDr. Marcela Rousková v. r.
samosoudkyně